

Dyveke-Posten

1. Aargang Nr. 1 – 1941

Redaktion: Arne Weel

Arneweelteatret opførte for første Gang den 31. Maj 1940 Kjeld Abells Revykomedie „Dyveke“ med Sange af Poul Henningsen og P. M. Jørgensen og Musik af Kai Normann Andersen.

Da Liva Weel skulde tiltræde et

Engagement andetsteds maatte Opførelsesrækken desværre standse 8. April 1941 ved den 312. Forestilling. I korte Træk – i Billeder og Ord – er der paa disse Blade fortalt lidt om Dyveke-Sukcessens enestaaende Historie.

ARNEWHEELTEATRET i Riddersalen
Fredag Kl. 19 præcis PREMIÈRE
LIVA WEEL som DYVEKE
Bill. u. Forh. alle Dage fra Kl. 10. C. 15.419

ARNEWHEELTEATRET i Riddersalen Kl. 20:
LIVA WEEL DYVEKE
i Kjeld Abells Revy-Komedie
i Aften udsolgt
Bill. u. Forh. alle Dage fra Kl. 10. C. 15.419

ARNEWHEELTEATRET i Riddersalen Kl. 20:
LIVA WEEL DYVEKE
i Kjeld Abells Revy-Komedie
25. GANG
Vad de 24 første Opførelser alt udsolgt
Bill. u. Forh. alle Dage fra Kl. 10. C. 15.419

ARNEWHEELTEATRET 20-22¹⁵ C. 15.419

300. Gang
LIVA
SOM
DYVEKE
Alt udsolgt

ARNEWHEELTEATRET i Riddersalen Kl. 20:
75. Gang!
LIVA som DYVEKE
Bill. u. Forh. alle Dage fra Kl. 10. C. 15.419

ARNEWHEELTEATRET 20-22¹⁵ C. 15.419
Næstsidste Gang!
LIVA som DYVEKE
Alt udsolgt

ARNEWHEELTEATRET 20-22¹⁵ C. 15.419
312. og sidste Gang
LIVA som DYVEKE
★ Alt udsolgt ★
Hermed slutter Sæsonen

PREMIERE

Inge Dam skrev i „Aftenbladet“:

Straalende Liva Weel Aften — Jubel og Glæde paa Tilskuerpladsen.

Professor Hans Brix skrev i „B. T.“:

Aftenen var Liva Weels, og Liva Weel gjorde den til en Aften. Hun hamrede paa, raa og stærk, lumsk og liflig. — Der var store Numre imellem.

Carl Th. Jensen skrev i „Berlingske Aftenavis“:

For Liva Weel blev Kjeld Abells Revykomedie „Dyveke“ en straalende Sejr — og det er længe siden hun har udfoldet saa frodigt Humør, ydet saa fin Vicekunst og set saa straalende ud.

Svend Borberg skrev i „Berlingske Tidende“:

Har Fru Liva mon nogensinde været morsommere end i sin store Dyveke-Rus i Natklubben? Det var fantastisk Komik. — Der var ustandselig Munterhed i Teatret og talløse Ovationer til Slut.

Christian Friberg skrev i „Ekstrabladet“:

— En vaskeægte Revy af høj Kvalitet, og den serveredes akkurat saa udsøgt og gennearbejdet, som man turde vente det af den kræse og erfarne Arne Weel. — Mange brillante Melodier af Kaj Normann Andersen. — Sjældent har vi i en enkelt dansk Revy hørt saa mange prima Viser foredraget saa fortræffeligt. — Aldrig har Fru Liva sunget en Vise saa menneskelig fint — den vil vore Børnebørn faa at høre paa Grammofonplader hele dette Aarhundrede.

Haagen Falkenfleth skrev i „Nationaltidende“:

Denne Gang har Kjeld Abell lavet en Forestilling, som overgaar hans uforglemmelige Debutkomedie om „Melodien, der blev væk“. — Liva Weel har aldrig set saa smuk ud som i Aftes og aldrig virket mere bedaarende ung — Rusen gengav hun diskret og alligevel med et overstrømmende Humør. — En Parodi vakte saa spontan Latter, at man tilsidst ikke kunde høre Ordene. — Publikum klappede og nynnede Melodien med. — Det var næsten for megen Kontakt.

Dr. Frederik Schyberg skrev i „Politiken“:

Det var godt i Sæsonen uden Forestillinger til allersidst at komme til en virkelig Forestilling. — Dyveke er en af Livas store Roller. — Med „Dyveke“ har Arne Weel vundet det første Slag i sin genoptagne Kampagne som moderne Teaterdirektør.

Georg Wiinblad skrev i „Social-Demokraten“:

Ikke siden Scala-Dagene har Fru Livas Humør udfoldet sig saa lykkeligt som ved denne Lejlighed. — Et Humør og et Vid og en Intelligens, som man længe har maattet undvære paa vore Revyscener.

LIVA WEEL

Tænk paa en by, læg et solskinsvejr til, træk surheden fra, slaa paraplyerne sammen, lueforgyld alle vejrhænder, der gælder paa toppen af deres spir, multiplicer konerne ved Gammelstrand med hinanden, opløft lidt sund og sand beskhed fra en baggaard til anden potens og tag kvadratroden af en elegant parisermodel, der vipper ovenpaa en ildrød paryk, læg dertil en gammel jomfrus mildhed, naar hun synger forelsket til sin guldfisk, find generalnævneren for et par øjne, der er skraa af grinagtige drilagtigheder, og en mund, der fortæller eventyr for voksne, saa hvert bogstav i alfabetet eksploderer med smaa knald. Læg det hele sammen, rub og stub, med taarne og forstæder, fælledpark og smaa dannebrogsslag paa kolonihavelysthuse og iskageboder, og divider saa med København. Der er kun eet resultat. Liva! — og hende er det dejligt at spise kirsebær med.

Kjeld Abell.

ANMELDELSER

DYVEKE

Voldsom Hyldest til Liva Weel ved „Dyveke“s Jubilæum.

Den 200. Opførelse af Riddersalens Kjeld Abell-Forestilling formede sig som en formidabel Hyldest til Liva Weel, den skinbarlige Dyveke og det dejlige Menneske med det store og varmende Vingefang. Der var intet Loft over det Bifald, der mødte hendes straalende, humorfyldte menneskelige og skarpe Gengivelse af Poul Henningsens glimrende Viser. Og ved Forestillingens Slutning blev Publikum staaende og klappede, saa den, der efter ti Minutters Forløb var nødt til at trække sig tilbage — oh Vidunder —, kom helt ene Mand til Garderoben.

Forinden havde den lykkelige og bevægede Direktør — Arne Weel — bragt Fruen en smuk Hyldest og Tak for de 200 Gange og dertil overrakt hende en Dyveke-Orden i Guld med Ret til at bære samme. Nu er Spørgsmaalet blot, hvad han vil finde paa til næste Jubilæum. Det bliver svært, og det bliver dyrt, saa han maa hellere straks begynde at spare sammen. For at det kommer, kan der ikke være Tvivl om. Ellers skulde Københavnerne da helt have mistet Forstaaelsen af, hvor det er, det foregaar. Jr.

LIVA fik Guld-Medalje

200 fulde Huse til Kjeld Abell-Komedien i Arneweel-Teatret.

I Aftes passerede Kjeld Abells Komedie „Dyveke“ de 200 Opførelser i Arne Weel-Teatret i Riddersalen, og Begivenheden blev fejret paa festlig Vis. Der var — som ved de 199 første Forestillinger — fuldt Hus, og Stemningen var høj, fra Tæppet gik, til det faldt efter sidste Afdeling. Derefter naaede den helt op paa Kogepunktet. Arne Weel holdt paa Scenen Takktale for Fru Liva, den straalende Dyveke, der har ført Komedien frem til den store Sejr, og da hun havde faaet en „Dyveke-Medalje“ i Sølv ved den 100. Opførelse, var der ikke andet for end at give hende Medaljen i Guld ved den 200. Opførelse.

Efter Forestillingen festedes der i Guldaldersalen i Lorry, og her blev Liva Weel ogsaa hyldet i hjertelige Taler.

Sven.

De langvarige Sukces'er

Red. H. P. Skovsgaard skrev i Ekstrabladet:

Et smukt Eksempel paa en Forestilling, der ikke tog Skade af en lang Sukces, var for Resten „Dyveke“. Den gik lige saa fint over Scenen den 312. Gang som ved Premiøren — ja, snarere bedre!

LIVA WEEL DYVEKE

De første 150 Gange alt udsolgt

Kjeld Abell's

Revykomedie

Musik : Kaj Normann Andersen
Viser : P. H. og P. M. J.
Danse : Kaj Schmidt
Dekorationer : Biilmann Petersen og Svend Johansen

Isenesættelse: Arne Weel

Hver Aften
KI. 20

ARNE WEEL TEATRET RIDDERSALEN

S. Johansen & Co., København K.

Dyveke-Guldmedaillen, som Arne Weel overrakte Fru Liva ved den 200. Opførelsen.

Liva hyldes med Tale og Hurraraab.

Der var Feststemning og ikke en tom Stol, da „Dyveke“ i Gaar fejrede sit flotte Jubilæum med Opførelse Nr. 200 i Riddersalen.

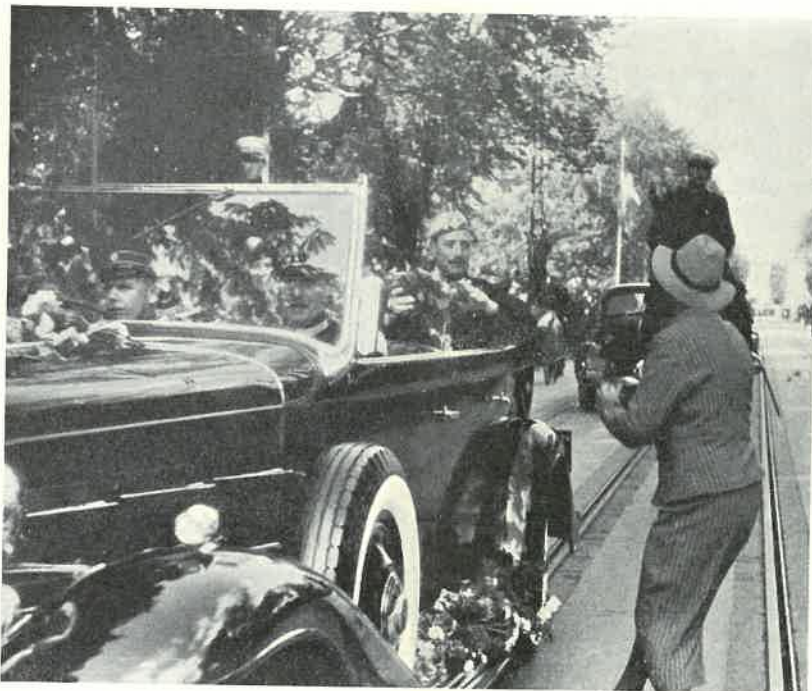
Jublen vilde ingen Ende tage, da Liva Weel gav Humøret en Gang Lak, og der var ligefrem Andagt under hendes framragende Foredrag af Visen „Jeg lover med Haand og med Mund“.

Bagefter maatte Liva frem foran Tæppet, hvor Arne Weel hylde hende med Tale og fæstede en Guldmedalje paa hendes Bryst. Saa brød Publikum ogsaa ud i Leveraab.

Og nu er man altsaa paa Vej til Opførelse Nr. 300.

Dyveke-Medailler.

„Dyveke“s 200. Opførelse paa Arneweelteatret fejredes i Aftes for fuldeste Festbrus. Tilskuerpladsen var tæt besat med Dyveke-Venner, ikke en Okse iblandt dem, mindst af alt en Torben. Bifaldet og Blomsterne haglede over Fru Liva, da hun viste sig, og da Tæppet faldt efter sidste Akt, gik det straks op igen for at aabenbare en straalende lykkelig Direktør Arne Weel, der elegant takkede sit Personale for den store Succes og beseglede sin Tak med en nyslaet Medaille, der i Guld kom til at pryde Livas

Fru Liva overrækker Kongen Blomster, da Majestæten paa 70 Aars Dagen passerer Teatret.

Om LIVA som DYVEKE

skrev Dr. Schyberg i sin Nytaarsoversigt:

I Arneweelteatret blev Kjeld Abells »Dyveke« med Poul Henningsens Viser i Sommer

Aarets største danske Succes

som en paa én Gang kapriciøs og poetisk Prøve paa vor Tids intellektuelle Teater, først og fremmest som en Renæssance for Liva Weel, der aldrig har virket frødigere som Skuespillerinde end i denne overdaadige Rolle. Dyveke var Sommerens Forestilling og blev ogsaa Vinterens.

I Aften 225. Gang!

Arne Weel, Fru Liva og Kjeld Abell ved 300 Gange Festen.

Reversen af Dyveke-Medaillen.

Dyveke-Façade, mens Forestillingens øvrige Medvirkende fik den i blankt Sølv. Hurraraab og nye Bifaldssalver endte den officielle Del af Festforestillingen; senere fejrede Personalet Direktøren og hans yndige Fru Lise ved en hyggelig Kammeratfest. Flim.

Dyveke fylder 200 Gange

Arne Weel fejrede i Aftes den 200. Opførelse af Kjeld Abells elegante og humoristiske Fortolkning af det Kapitel i Danmarkshistorien, der hedder Christian den Anden og Dyveke, ved at fiksere Forestillingen op med et Par Udrensningsprøver. Jubilæet forløb da ogsaa med Glans og Stilfuldhed, hvilket i denne Sammenhæng vil sige, at Humøret straaled blankt fra de Abell'ske Facetter. 200 Opførelser er unægtelig en Post, og saa mange Gentagelser kan nemt tage Pippet fra Kunstnere, der Aften efter Aften skal kaste sig ud i det samme. Men alligevel har man ikke kunnet undgaa, naar man en Aften faldt ind i Riddersalen, at lægge Mærke til det umiddelbare Humør, der altid er over Forestillingen. Baade Skuespillere og Publikum kan lide den. Det var vist en rum Tid, før Liva i sit barokke Dyvekeskrud faar sunget Poul Henningsens „Jeg gi'r mit Humør en Gang Lak“ for sidste Gang.

Kransen, Arne Weel satte paa Fru Livas Hoved ved 300. Opførelsen.

Dyveke-Ringen, som Kjeld Abell skænkede Fru Liva ved 300. Opførelsen.

Arne Weel.

„Politiken“ skrev:

Farvel til „Dyveke“ og Arne Weel.

I Aften slutter Arneweelteatret sin Sæson. Publikum tager Afsked med „Dyveke“, og Arne Weel med Riddersalen. Naar Tæppet falder for Aarets største danske Sukces skal det nok lykkes Arne Weel at faa sit berømte Operettesmil frem, men bag det skjuler sig en noget skuffet Direktør. Kan man være det, naar man ser tilbage paa en Sæson med kun to Forestillinger, hvoraf den ene har gaaet 312 Gange? Jo, Arne Weel har Grund til det. Det var hans Drøm fra Riddersalens lille primitive Scene at springe over i Byens mest moderne Teater, i det nyskabte Apolloteater, og da denne Plan maatte opgives, satte han sit Haab til et af Byens største Privatteatre, men heller ikke denne Drøm blev til Virkelighed. Drøm — det er et helt forkert Ord, der var Realiteter bag Arne Weels Planer. Han vilde skabe et nutidigt Teater med et Repertoire, Riddersalen paa Grund af sin Lidenhed ikke kan bære, klassisk og moderne, fra Shakespeare til Shaw. Med andre Ord, det Teater, København i Dag savner. Arne Weels Skuffelse er ogsaa Publikums.

Lad os i Dag takke Arne Weel for den Sæson, han har skænket os i Riddersalen. Det er hans Indsats, at vi har faaet den vittigste og muntreste Revykomedie at se. Det mest forbløffende er nemlig, at „Dyveke“ nær havde kunnet fejre sin 10 Aars Fødselsdag, før Arne Weel hentede hende frem fra Skrivebordsskuffen og fik Liva Weel, Poul Henningsen, Kai Norman Andersen og hele Teatrets øvrige Stab til at gøre hende saa dejligt spillevende.

Og med Takken forbinder vi Ønsket om at gense Arne Weel paa det Teater, hvor han kan opfylde sine store Løfter.

Hr. Bert.

LIVA WEEL

faar Tagea Brandts Legat.

Ekstrabladet, 17. Marts 1941.

Det har glædet mig overordentligt, at Liva Weel har faaet en af det Tagea Brandtske Legats Portioner — 10,000 Kr. Og jeg ved, at det vil glæde mange andre. De øvrige Kunstnere, der har faaet Legatet, har selvfølgelig ogsaa fortjent det, men i Fru Livas Tilfælde er de 10,000 Kr. ikke blot en Anerkendelse af et straalende Talent og en af Sæsonens bedste Skuespilpræstationer, men samtidig et Tegn paa, at man virkelig forstaar at værdsætte en Ting, som i Øjeblikket har den største Betydning: Humøret!

Liva er Personifikationen af det Humør, vi alle sammen forsøger at holde oppe — og ingen kan sætte os i saa godt Humør som Liva.

Jeg synes næsten, hun skulde have haft 20,000!

Dyveke for 300. Gang

Der var Fest over den 300. Opførelse af „Dyveke“ ude i Riddersalen. Det lille Teater var smukt udsmykket med Blomster, og paa hver enkelt Stol laa der en Buket til Tilskuerne fra Arne Weel. Og min sandten om man ikke ogsaa fik et Billede af Livas dejlige Dyveke, tegnet af Billmann-Petersen, og med Livas, Forfatterens og Direktørens Autografer.

Der blev en eventyrlig Stem-

ning i Aftenens Løb. Den forplantede sig fra Scenen, hvor før Forestillingen hver enkelt Optrædende havde faaet et smukt grønt Krystalglas med Inskription, til Publikum, der slet ikke kunde modstaa det Tempo, der er over Kjeld Abells og Poul Henningsens Komædie. — Efter Forestillingen blev Liva hyldet i en bevæget Tale af Arne Weel og bekranset med en Sølv-Laurbærkrans med Guldblade.

„Pol.“.

Dyveke for 300. Gang

Det blev en festlig Aften i Arneweel-Teatret med Opførelsen af „Dyveke“ for 300. Gang. Arne Weel holdt Tale fra Scenen til sin Primadonna, Fru Liva Weel, og overrakte hende en Laurbærkrans af Sølv ... Kjeld Abell blev fremkaldt og gav Liva Takkekys for aabent Tæppe ... og bagefter gav Lorry Fest for samtlige Medvirkende.

„Aften Berl.“.

Dyveke for 300. Gang

I Gaar fejrede Arne Weel-Teatret et i dansk Teater usædvanligt Jubilæum, idet man opførte Kjeld Abells dejlige Revue-Komædie „Dyveke“ for 300. Gang. Teatret havde med en festlig Jubilæumsgeus lagd Blomster til alle Teatrets Gæster, og Stemningen var spilkogende Aftenen igennem og slog i rødglødende Haandklap om Fru Liva Weel for hendes dejlige og frodige Dyveke. Da Blomstervationerne var faldet til Ro efter Tæppets Fald, sprang Direktør Arne Weel frem paa Scenen for at takke Fru Liva, og han sagde: Kære Dyveke, jeg ved ikke, om du har lagt Mærke til, at Muserne i de sidste Par Uger har haft saa travlt. De har styrtet fra den ene Sky til den anden, de har vævet, virket og arbejdet paa en Krans — ja, selv Holberg har sat et Blad i den og Tagea Brandt —. Den Krans har jeg tilegnet mig, og jeg sætter den nu paa dit Hoved med Tak for de 300 Gange, du har spillet din Renæssancefigur til Glæde for os og for Byen. Og derefter fæstnede han en Sølv-Laurbærkrans til Dyvekes røde Haar. Saa blev der kaldt paa Forfatteren, der i Bevægelse kyssede Fru Liva til Glæde for alle. Efter Forestillingen var Skuespillerne sammen med Stykkets Forfatter indbudt til Fest af Lorry.

„Nat.“.

DYVEKE i Danmark

2. September 1941 spiller vi Dyveke igen — altsaa for 313. Gang — paa Aarhus Teater i omtrent samme straalende Rollebesætning som i København, med Liva Weel i Hovedrollen.

13. September opfører vi Dyveke paa Odense Folketeater til og med 28. September.

Derefter drager vi Landet rundt under Direktør Harald Stabehls Ledelse, og vi er saa ubeskedne at haabe, at De vil tage lige saa pænt imod os, som man gjorde det i København.

Liva Weel Kjeld Abell

Harald Stabehl

Kai Norman A. Arne Weel